

De Verzoening

Door

Solomon Stoddard

DE TABERNAKEL, 2^e Jaargang - no 1 - november 1999

Uit: Salvation in Full Color. Twenty sermons by Great
awakening Preachers Edited by Richard Owen Roberts.
Uitgegeven door: International Awakening Press, Wheaton, Illinois, 1994

Solomon Stoddard

Solomon Stoddard werd geboren in Boston in het jaar 1643. Hij begon zijn bediening in 1669. Solomon Stoddard was een van de meest invloedrijke figuren in de hele Amerikaanse koloniale kerk. Tegelijkertijd was Stoddard een instrument van veel rechtschapenheid, die verscheidene belangrijke opwekkingen onder zijn pastoraal leiderschap heeft ervaren en een diepe geestelijke invloed in Nieuw Engeland heeft uitgeoefend. In 1727 voegde zijn kleinzoon, Jonathan Edwards, zich bij hem in de pastorale bediening van Northampton. Hun samenwerking duurde kort, want Stoddard stierf op 11 februari 1729.

Onderstaande preek is voor het eerst verschenen in *Three Sermons, lately preached at Boston 1717, title: Showing the Virtue of Christ's blood.*

"En het bloed van Jezus Christus Zijn Zoon reinigt ons van alle zonden."

1 Johannes 1:7

Deze woorden wijzen ons op het bloed van Christus. Met 'het bloed van Christus' wordt niet het natuurlijke bloed van Christus bedoeld. Als iemand een beetje van dat bloed had bewaard toen het uit Zijn zijde liep, zou het hem geen goed gedaan hebben. Deze woorden verwijzen naar het lijden van Christus en met name naar Zijn bloedige dood. Dit bloed wordt ons aanbevolen.

a. Omdat het ons van zonden kan reinigen. Zonde is een besmetting en schandvlek. Het stelt de mens weerzinwekkend voor God en maakt hem vuil in Zijn ogen. Zonde stelt de mens bloot aan de wraak van God, maar het bloed van Christus reinigt ons van alle zonden. Jezus Christus wast ons van onze zonden in Zijn bloed (Openb. 1:5).

b. Daar het in staat is van alle zonden te reinigen. Sommige zonden zijn alsof ze dubbel geverfd zijn - scharlakenrode zonden. Sommige mensen hebben een overvloed aan zonden bedreven. Niets anders kan u van ook maar één zonde reinigen, maar dit bloed reinigt van alle zonden. Dit wordt ondersteund door de verklaring, "Zijn Zoon." Als Hij mens was geweest, als Hij alleen de zoon van Maria was geweest, zou Zijn bloed niet zo'n geneeskracht hebben gehad. Maar Hij is Gods Zoon, en Zijn bloed reinigt van alle zonden.

Leerstelling I:

Het bloed van Christus heeft een groot vermogen om de zondesuld weg te nemen. De wet van God veroordeelt zonde, "Want de bezoldiging der zonde is de dood" (Rom. 6:23). Het brengt de mens tot de verplichting om eeuwige straf te lijden. Alle mensen worden door hun zonde blootgesteld aan de toorn van God. Dit verwekt heel wat onrust in de harten van sommige mensen. Deze mensen zouden graag in de gelegenheid gesteld worden om van de schuld van de zonden bevrijd te worden. Zij hebben allerlei manieren geprobeerd en het is niet gelukt: gebeden en tranen zijn niet voldoende. Maar deze leer geeft ons een verklaring van wat afdoende is. Het bloed van Christus bezit kracht om dat te doen. Sommige dingen hebben de neiging op de ene manier en sommige op een andere manier te werken, maar zij zijn niet altijd zo krachtig. Toch is er in het bloed van Christus kracht genoeg om alle zonden weg te nemen. Andere zaken zijn geen losgeld voor de ziel, maar zij die deel hebben aan het bloed van Christus zijn verlost van de schuld der zonde. Het is om het even of een mens veel of weinig zonden heeft, of meer of minder gruwelijk, het bloed van Christus zal hem reinigen. Eten en drinken hebben de kracht de mensen te voeden, kleding is in staat hen te verwarmen, medicijnen kunnen kracht hebben hen te

genezen; maar het bloed van Christus heeft de kracht hen te reinigen van hun zonden. Als iemand geld bezit, kan hij een stuk grond kopen, of een veestapel. Maar vergeving van zonden is niet te koop. "In welke wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar de rijkdom van Zijn genade" (Ef. 1:7). "Gij zijt geslacht en hebt ons Gode gekocht met Uw bloed" (Openb. 5:9). Wijsheid is een verweer tegen onwetendheid, en geld een verweer tegen armoede, maar het bloed van Christus is een verweer tegen de vloek van de wet, "Christus heeft ons verlost van de vloek van de wet, een vloek geworden zijnde voor ons: want er is geschreven, "Vervloekt is een ieder die aan het hout hangt" (Gal. 3:13).

Om dit te bewijzen kunnen wij letten op de volgende argumenten:

1. *De Vader zou Christus niet tot deze dienst gesteld hebben als Zijn dood niet voldoende was voor de vergeving der zonden.* Mensen waren het instrument om Christus ter dood te brengen, maar dit was volgens de raad van God. "Deze, door de bepaalden raad en voorkennis van God overgegeven zijnde, hebt gij genomen, en door de handen van de onrechtvaardigen aan het kruis gehecht en gedood" (Hand. 2:23). Ja, God Zelf bestemde Hem om voor onze verlossing te sterven. God maakte Hem priester om dit offer te brengen: "U bent Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizédek" (Ps. 110:4). God beval Hem Zijn leven af te leggen, "Niemand neemt het (leven) van Mij, maar ik leg het uit Mijzelf af: Ik heb macht het af te leggen, en heb macht het weer te nemen. Dit gebod heb ik van Mijn Vader ontvangen" (Joh. 10:18). God riep Hem om ter wille van ons te lijden: "De HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen aanlopen" (Jes. 53:6). Hieruit blijkt dat het bloed van Christus de macht heeft om de zonden weg te nemen.

Het lijden was een belangrijke zaak voor de Zoon van God. Vanaf de grondlegging der wereld was er nooit iets groters dan dit, noch zal er ooit zoiets als dit zijn. De waardigheid van de persoon van Christus is oneindig en de liefde van Zijn Vader is buitengewoon groot. Zou God de Vader deze straf voor niets of voor een kleinigheid op Hem gelegd hebben? Het moest zeker voor een of ander groot doel zijn! God voorzag het grote heil dat daardoor zou komen! En zou de Zoon zo'n grote smart hebben willen ondergaan als dat niet toereikend was om de overvloed van zonden te verzoenen? Hij wist dat velen daardoor verlost zouden worden. "De Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen" (Matth. 20:28).

2. *God beloofde aan Jezus Christus dat Zijn dood genoegdoening zou zijn voor het uitdelgen van de zondesschuld.* Christus leed niet onder enige onzekerheid of Zijn dood wel een grote zaak zou betekenen en of er wel een groot aantal mensen voordeel van zou hebben. God gaf Hem een groot aantal om te verlossen en beloofde dat Zijn dood geaccepteerd zou worden als de prijs voor hun verlossing: "Als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zo zal Hij Zijn zaad zien, Hij zal de dagen verlengen; en het welbehagen des HEEREN zal door Zijn hand gelukkig voortgaan. Om den arbeid van Zijn ziel zal Hij het zien, en verzadigd worden; door Zijn kennis zal Mijn Knecht, de Rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, want Hij zal hun ongerechtigheden dragen. Daarom zal Ik Hem een deel geven van velen, en Hij zal de machtigen als een roof delen, omdat Hij Zijn ziel uitgestort heeft in de dood, en met de overtreders is geteld geweest, en Hij veler zonden gedragen heeft, en voor de overtreders gebeden heeft" (Jes. 53:10-12). "Ik heb U ook gegeven tot een Licht der heidenen, om Mijn Heil te zijn tot aan het einde der aarde" (Jes. 49:6). En wat kan een sterkere band en een grotere zekerheid zijn dan de belofte van God? Christus nam deze dienst op Zich om de belofte kracht bij te zetten. En God, Die zulke beloften deed eer Hij stierf en Zijn lijden zo hoog schatte, zal dat lijden niet verachten nu het een voldongen feit is.

3. *De kracht van het bloed van Christus wordt afgebeeld in de offeranden die vanouds geofferd werden.* Vanaf het begin der wereld werden offers gebracht (Gen. 4:3-4) en deze praktijk werd vierduizend jaar later voortgezet in de Kerk. Er waren dagelijkse offers, offers voor de sabbat, voor het begin van de maanden, en jaarlijkse offers. Er waren brandoffers, schuldoffers, zondoffers, vredeoffers, vrijwillige offers en geloften. Een groot aantal dieren werd voor God geofferd - 22.000 ossen en 120.000 schapen, alleen al ter inwijding van de tempel. Het waren allemaal toonbeelden en afschaduwingen van Christus. Deze offers konden de zonde niet uitwissen, "want het is onmogelijk, dat het bloed van stieren en bokken de zonden wegneemt" (Hebr. 10:4). God beschouwt ze niet anders dan ze waren - typen van Christus. "Waarom Hij ook, wanneer Hij in de wereld komt, zegt: Slachtoffer en offerande hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij het lichaam toebereid; brandoffers en offers voor de zonde hebben U niet behaagd" (Hebr. 10:5-6). Het oogmerk van deze offers was om de dood van Jezus Christus voor te stellen, om de wereld over de dood van Christus te onderwijzen. Om de dood van Jezus Christus onder de aandacht te brengen en er telkens aan te herinneren, zodat de kinderen van God voortdurend geoefend zouden worden in het geloof in Hem. En zou God dit gedaan hebben als er geen geweldige geneeskracht in dit bloed geweest was? Waarom zouden zij met zo'n inspanning daarin onderwezen worden, als er niet zo'n heerlijke kracht in is? Ik mag hieraan andere typen ter overweging aan toevoegen: het Pascha was een type van Christus (1 Kor. 5:7), evenals de koperen slang (Joh. 3:14-15) en de reinigingen volgens de Wet. God gaf voldoende middelen om hen te onderwijzen in de waarde van Christus' bloed.

4. *De sacramenten van het Nieuwe Testament tonen de kracht van het bloed van Christus.* De doop toont de doeltreffendheid van de dood van Christus tot zaligheid. Daardoor wordt onze gemeenschap met Christus in Zijn lijden gegeven, "Weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?" (Rom. 6:3). De doop is een bezegeling van de leer van het geloof in de rechtvaardigheid van Christus. Volwassen mensen beleden hun geloof in Christus alvorens zij werden gedoopt (Hand. 8:36-37). De doop is een teken van de afwassing van de schuld van de zonde, door het bloed van Christus. Hetzelfde wordt geleerd bij het Heilig Avondmaal. "Dit is Mijn bloed, het bloed van het Nieuwe Testament, hetwelk voor velen vergoten wordt, tot vergeving van zonden" (Matth. 26:28). "Dit is Mijn lichaam, dat voor u verbroken wordt" (1 Kor. 11:24). Christus bepaalde dat Zijn dood op deze wijze verkondigd zou worden, totdat Hij komt (1 Kor. 11:26). De wijn van het Heilig Avondmaal wordt genoemd "Mijn bloed van het Nieuwe Testament" (Matth. 26:28), omdat het de zegeningen van het Nieuwe Testament verwerft.

In deze verordeningen toont God dat Zijn hart vol mededogen is om ons geloof in het bloed van Christus te versterken. Hier zien we ernstige inzetten, die gegrond zijn op de leer van de zaligheid door het lijden van Christus. Als deze leer niet waar zou zijn, zou er geen aanleiding voor deze inzetten zijn. God heeft geen verordeningen vastgesteld, die zouden zijn als een hout, "een onderwijs van de ijdelheden", zoals de tekst luidt (Jer. 10:8). God heeft zo'n godsdienst niet nodig als ze niet gebouwd is op een zuiver fundament. Als deze leer niet waar is, zouden de sacramenten enkel spotternij zijn.

5. *God gebiedt ons op het bloed van Christus te vertrouwen.* Wij vinden in de Schrift veel aanmoedigen om op Hem te vertrouwen, waaronder "Kom herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven" (Matth. 11:28). Zeker, God zal ons niet met schijnbare liefde een strik spannen. Hij zal ons niet, met duidelijke blijken van liefde, dwingen op zandgrond te bouwen. Ja, Hij beveelt ons bovendien in Christus te vertrouwen, "dit is Zijn gebod, dat wij geloven in den Naam van Zijn Zoon Jezus Christus" (1 Joh. 3:23). En zal God van ons eisen op

Christus te vertrouwen als Hij dat niet waard is? Zal Hij ons bevelen te vertrouwen op iets wat ons niet redden zal? Zal God ons bevelen te doen wat wij niet kunnen doen, behalve als we niet goed bij ons verstand zijn? Als het niet veilig was op Christus te vertrouwen, konden we het ook niet doen, tenzij we in een waanvoorstelling verkeerden. Het zou een zware les zijn datgene te moeten doen waarvoor geen reden is.

Ja, God beveelt ons, op straffe van verdoemenis, te vertrouwen in Christus; "Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld; maar die niet gelooft, is alrede veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in den Naam van de eniggeboren Zoon van God" (Joh. 3:18). Maar als er geen zekerheid is in het geloof in Hem, is er ook geen reden dat we gestraft zouden worden voor het niet geloven in Hem. Zal God mensen vervloeken omdat zij hun hoop op de hemel niet op zand gebouwd hebben? Zal Hij hen in de hel werpen omdat zij niet vertrouwd hebben op iemand aan wie ze zich niet toevertrouwen kunnen? Verder wordt dit bevel nog bekrachtigd met de belofte van zaligheid, "Die in de Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven" (Joh. 3:36). Maar God zal ons niet belonen met het eeuwige leven wegens het vertrouwen op iets wat geen reddende kracht in zich heeft.

Waarom is er zo'n kracht in het bloed van Christus? Die vraag zal ik nu beantwoorden: *Christus onderging de vloek van de wet, dat is: het kwaad waarmee de wet dreigde.* God was verplicht de vloek over de zonde te voltrekken, "Er zal niet één jota noch één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles zal zijn geschied" (Matth. 5:18). Dienovereenkomstig kwam de wraak van God op Christus. De zonden werden in Hem gestraft. Hij droeg niet een deel van de vervloeking, maar de gehele vloek. "Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek gemaakt zijnde voor ons" (Gal. 3:13).

1. Hij onderging de vloek van de wet in Zijn lichaam. Zij die voor zichzelf boeten, moeten lijden in hun lichaam; behalve dat hun lichamen hier moeten lijden, moeten hun lichamen ook lijden in de hel. "En vreest niet voor degenen, die het lichaam doden, en de ziel niet kunnen doden; maar vreest veel meer Hem, Die beide ziel en lichaam kan verderven in de hel" (Matth. 10:28). Het lichaam neemt deel aan het zondigen, daarom moet het ook deelnemen aan het lijden. Jezus Christus stiérf niet alleen voor ons, dat zou van weinig nut zijn geweest, maar Hij stierf een vervlóekte dood. Dat werd te kennen gegeven door de wet, "Een opgehangene is Gode een vloek" (Deut. 21:23). Zó verdroeg Christus een pijnlijke en schandelijke dood. "Hij heeft Zichzelf vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot de dood, ja, de dood van het kruis" (Filip. 2:8). Hij leed ondraaglijke smart, "Zij hebben mijn handen en mijn voeten doorgraven" (Ps. 22:17). Hij stierf als een misdadiger. Het was noodzakelijk dat Hij grote smarten moest lijden, opdat Hij ons van de pijnen van de hel zou verlossen. Hij werd wreed geselsd en vreselijk gemarteld aan het kruis opdat wij verlost zouden worden van de lichamelijke kwellingen van de hel.

2. Hij onderging de vloek van de wet in Zijn ziel. De ziel van Christus was vervuld met droefheid, "Mijn ziel is geheel bedroefd tot de dood toe" (Matth. 26:38). Hij had in zijn ziel een verschrikkelijk besef van de toorn van God. Ten tijde van Zijn openbare prediking leed Hij daar niet veel onder, maar ten tijde van Zijn dood werd Hij gekweld door het gevoel van de toorn van God. Zoals soms godvruchtige mannen het gevoel van de goedkeuring van God genieten, alzo verdroeg Christus het gevoel van de toorn van God. God was niet vertoornd op Christus omdat Hij Zijn taak op zich genomen had, maar vanwege onze zonden. En Christus Jezus had er een diep besef van hoezeer God getergd wordt door de zonden van de uitverkorenen, en dat de schuld van al deze zonden op Hem werd overgebracht. De toorn van God brandde tegen Hem. God beschouwde Hem als de schuldige. Hij beschouwde Hem als het voorwerp van wraakgierige

gerechtigheid, en door goddelijke wraak werd Hij voor deze zonden vervolgd, "En de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen aanlopen" (Jes. 53:6). "Om de arbeid van Zijn ziel zal Hij het zien, en verzadigd worden; door Zijn kennis zal Mijn Knecht, de Rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, want Hij zal hun ongerechtigheden dragen" (Jes. 53:11). Dit was het belangrijkste deel van de straf op de zonde. Dit deed Christus bloed zweten. Dit werd symbolisch voorgesteld met dat vuur op het altaar, dat de offers niet verteerde.

Hierdoor onderging Christus de wezenlijke inhoud van dat wat rechtmatig voor ons was bedoeld. Het was niet nodig dat Christus in alle opzichten hetzelfde zou lijden als wat wij zouden moeten lijden als we de straf van onze eigen zonden moesten dragen. Maar het was noodzakelijk dat Hij de wezenlijke kern van onze straf zou lijden. Daarom wordt er gezegd dat Hij de vloek ondergaan heeft, "Een vloek geworden zijnde voor ons" (Gal. 3:13). Hij kwam om de wet te vervullen (Matth. 5:17). Christus, als onze Borg, was verplicht om onze schulden te betalen, en God nam Hem niets af van de uiterste consequenties van de vloek die voor ons was bedoeld. Hij leed de straf van onze ongerechtigheden en stilde de toorn van de gerechtigheid. "Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout" (1 Petr. 2:24).

Leerstelling II:

Christus Jezus Die leed, was de eeuwige Zoon van God. Christus Jezus was rechtschapen wegens de uitnemendheid van zijn menselijke natuur, te weten Zijn wijsheid en Zijn heiligheid. Maar de hoge waardigheid van Christus is dat Hij de Zoon van God was. Deze hoedanigheid is aan de Messias in het Oude Testament geschonken, "Uw troon, o God! is eeuwig en altoos" (Ps. 45:7). Hij is de Sterke God (Jes. 9:5). Het Nieuwe Testament verklaart het voordurend: "Dit is Mijn Zoon, mijn Geliefde" (Matth. 3:17). Hij is "het Afschijnsel van Zijn heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld van Zijn zelfstandigheid" (Hebr. 1:3). Zelfs de werken van de schepping worden aan Hem toegeschreven. Inderdaad, Hij leed alleen maar in Zijn menselijke natuur; de goddelijke natuur is niet vatbaar voor het lijden; de goddelijke natuur kan geen pijn en smart ondergaan. Toen Christus aan het kruis in de grootste nood was, was de goddelijke natuur in volmaakte gelukzaligheid. Maar toch was Zijn lijden het lijden van de Zoon van God. Als een deel van een mens lijdt, lijdt de gehele mens. Inderdaad, de menselijke natuur is eigenlijk niet een deel van Christus, toch is het in persoon met Hem verenigd; daarom is het lijden van de menselijke natuur het lijden van God. "Zij hebben de Heere der heerlijkheid gekruisigd" (1Korinthe 2:8). "De Vorst des levens hebt gij gedood" (Hand. 3:15). "In de gestaltenis Gods zijnde, heeft Hij Zichzelf vernietigd" (Filip. 2: 6-7).

Hieruit volgt dat Zijn tijdelijk lijden gelijk is aan ons eeuwig lijden. Christus Jezus was in een staat van vernedering gedurende al die tijd dat Hij op de aarde was. Maar de uiterste nood van Zijn lijden duurde ongeveer een dag en een nacht; toch kwam dit in voldoende mate overeen met ons eeuwig lijden. Als wij zelf persoonlijk zouden moeten lijden, moesten wij eeuwig lijden. "Gaaf weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur" (Matth. 25:41). Zijn lijden was maar tijdelijk, en toch is het gelijk aan het onze, vanwege de waardigheid van Zijn persoon. Wij zijn eindige mensen en Hij is oneindig. Ons lijden moest qua duur oneindig geweest zijn en het Zijne was oneindig met het oog op de waardigheid van Zijn persoon. Eindige schepselen kunnen de oneindige straf niet dragen in een eindige tijd, maar een oneindig persoon zou de oneindige straf voor een kleine tijd kunnen dragen. Het lijden van een oneindig persoon heeft een oneindige waarde, en lijden dat van een oneindige waarde is, is voor altijd gelijk aan het lijden van iemand die niet meer dan een mens is. "Christus heeft de Kerk verkregen door Zijn eigen bloed" (Hand. 20:28). "Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwige Geest Zichzelf zonder smet aan God opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken om de levende God te dienen?" (Hebr. 9:14).

Leerstelling III:

Christus Die leed, was volmaakt heilig. Andere mensen zijn onvolmaakt heilig, maar Christus was dat volmaakt. Hij was niet schuldig aan de eerste overtreding. De tweede Adam werd niet door de eerste Adam vertegenwoordigd, en dus was Hij niet betrokken bij de schuld van Adams zonde. Anderen kwamen als zondaars ter wereld, maar Hij was heilig vanaf Zijn geboorte. "Dat heilige, dat uit u geboren zal worden, zal Gods Zoon genaamd worden" (Luk. 1:35). Christus was vrij van alle vormen van zonde, zowel de erfzonde als de daadwerkelijke zonde. "Hij was heilig, onnozel, onbesmet, afgescheiden van de zondaren, en hoger dan de hemelen geworden" (Hebr. 7:26). Door mensen werd Hij vaak verleid om te zondigen, maar Hij deed het niet. "Als Hij gescholden werd, schold Hij niet terug" (1 Petr. 2:23). Hij werd door de Satan verzocht, maar deze kreeg niet de overhand. "De overste van deze wereld komt en heeft aan Mij niets" (Joh. 14:30). Hij deed altijd wat God behaaglijk was" (Joh. 8:29). De beroemdste mannen die ooit geleefd hebben waren zondaren: Noach, Mozes, David, Hiskia en Paulus; Christus was echter volmaakt vrij van de zonde. Mensen hadden veel op Hem tegen, maar God maakte geen aanmerking op Hem. Hij was de Heilige van God (Hand. 2:27). Hij vervulde alle gerechtigheid (Matth. 3:15).

Daarom kan Zijn lijden ons toegerekend worden. Lammetjes die geofferd werden, moesten volkomen zijn. Als Christus niet heilig geweest was, kon Hij geen offerande voor ons zijn geweest. Een zondig mens is geneigd voor zichzelf te lijden en kan voor anderen de toorn van God niet dragen. Maar omdat Christus heilig was, werd Zijn lijden aangenomen voor onze verlossing. "Wij zijn verlost door het dierbaar bloed van Christus, als van een onbevlekt en onbestraffelijk Lam" (1 Petr. 1:19). Het zou voor God uitermate onaanvaardbaar zijn geweest om Hem iets aan te bieden wat verontreinigd is; maar tegen het offer van Christus, Die volmaakt heilig is, kon niets ingebracht worden. Omdat Hij vanwege Zichzelf onstrafbaar was, was Hij in staat om voor ons te lijden. Hij werd schuldig door toerekening, en daarom was wat Hij leed niet voor Zichzelf, maar vanwege ons.

Leerstelling IV:

Hij werd bestemd om borg voor ons te staan. Zelfs als dat wat geofferd wordt voor God het overwegen waard is, is het voor ons niet voldoende, tenzij God het aanvaardt. Zelfs als iemand de volledige prijs van een akker of een huis aan een ander aanbiedt, kan geen koop gesloten worden zonder de toestemming van de eigenaar. Maar God aanvaardde het offer van Christus. Hij stelde Christus aan tot deze dienst. Hij maakte van Hem de tweede Adam. Daarom wordt er gezegd dat Adam het voorbeeld van Hem is (Rom. 5:14). Christus Jezus was in deze opdracht een knecht van God, "Ziet Mijn Knecht, Die Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Denwelke Mijn ziel een welbehagen heeft" (Jes. 42:1). Christus was geen indringer, Hij drong Zichzelf niet op in deze dienst. "Christus verheerlijkte Zichzelf niet om Hogepriester te worden" (Hebr. 5:5). De Heere maakte Hem tot een priester om deze offerande te offeren, "De HEERE heeft gezworen, en het zal Hem niet berouwen: Gij zijt Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizédék" (Ps. 110:4). Christus Jezus was gekozen door God. God stelde Hem tot een fundament in Sion (Jes. 28:16). God gaf Hem opdracht om Zichzelf voor ons op te offeren (Joh. 10:18). Hij werd aangesteld in de functie van Middelaar, "want er is één God, er is ook één Middelaar tussen God en de mensen, de Mens Christus Jezus" (1 Tim. 2:5). Als Borg vertegenwoordigde Hij ons: "Van een zoveel beter verbond is Jezus Borg geworden" (Hebr. 7:22).

Vandaar dat dit lijden, dat genoegzaam was voor één, voldoende was voor velen. Omdat Christus als een persoon met een openbaar ambt is aangesteld, geldt alles wat Hij deed en leed voor allen die Hij vertegenwoordigt. De verdienste van het lijden van Christus wordt niet verdeeld onder de uitverkorenen, maar de verdienste van Zijn lijden behoort toe aan iedereen die de Zijne is. Het

was niet noodzakelijk dat Hij te meer moest lijden omdat Hij voor een groot aantal leed. Als Adam, die de mensheid vertegenwoordigde, gehoorzaamheid volbracht had, zou dat aan heel zijn nageslacht toegerekend zijn. Die gehoorzaamheid zou niet zo worden verdeeld dat, hoe meer mensen er zouden zijn, hoe kleiner de portie zou zijn die iedereen zou ontvangen. Zo is Adams zonde de zonde van heel zijn nageslacht, of het er nu velen zijn of weinigen. Evenzo moet het lijden van Christus, dat genoegzaam was om één te verlossen, beschouwd worden als van waarde voor miljoenen. Als op grond daarvan aan velen genade is verleend, is de reinigende kracht van het bloed van Christus nochtans niet verminderd. "Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden" (1 Kor. 15:22).

Toepassing

1. Deze leer gaat in tegen hen, die het bloed van Christus verachten. We lezen van sommigen, die het bloed van het verbond onrein geacht hebben (Hebr. 10:29). Bedenk dat het voor God een gruwel is wanneer u het bloed veracht, alsof er geen grote kracht in zou zijn. Er zijn sommigen onder u, die verontrust zijn en gevoelen dat zij vergeving van zonden nodig hebben. De dood jaagt u angst aan, maar u durft niet te vertrouwen op het bloed van Christus, als zou er weinig kracht in zijn. U hoort krachtige aanmoedigingen, maar u gelooft ze niet. U wijst het bloed af als niet voldoende ter verzoening van uw zonde. U gelooft niet dat God het heel hoog schat. U meent, dat het een ingebeelde zaak zou zijn als u er op zou vertrouwen. Dat u uw ziel op die manier bedriegt. Hoewel u bidt om met het bloed van Christus te mogen worden besprengd en de reddende kracht ervan belijdt, miskent u het toch.

Want, dat u bang bent komt niet door de lage dunk die u van uzelf hebt, maar door de lage dunk die u van Christus hebt. U zegt dat u een ongelukkige zondaar bent, dat u een slecht hart hebt en buitengewoon walgelijk bent. U bent heel erg bezig uzelf te veroordelen, o alsof u een sterk besef van uw eigen onwaardigheid hebt. Maar dat is het niet wat u verhindert om tot Christus te komen. Veel mensen die nog geringere gedachten van zichzelf hebben dan u hebt, gingen nochtans tot Christus. Ondanks uw vermeende nederigheid hebt u te hoge gedachten van uzelf. De oorzaak van uw vrees is dat u niet ontvankelijk bent voor de machtige kracht die in Christus is. Het is niet omdat u uzelf ziet als een groot zondaar, maar omdat u niet ziet dat Christus een grote Redder is. Het is niet omdat u zo'n diep besef van uw kwaal hebt, maar omdat u zo weinig besef hebt van het geneesmiddel. Mensen die ellendig zijn, worden tot Christus genodigd. "Want u zegt: ik ben rijk, en verrijkt geworden, en heb geens dings gebrek; en u weet niet dat u ellendig bent, en jammerlijk en arm, en blind en naakt; Ik raad u dat u van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat u rijk moogt worden; en witte klederen, opdat u bekleed moogt worden en de schande van uw naaktheid niet geopenbaard worde; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat u zien moogt" (Openb. 3:17-18).

Dat u bang bent om tot Christus te komen, komt evenmin door de hoge dunk die u hebt van het recht van God. U zegt: "In het Woord van God staan vreselijke dreigementen tegen zondaren." De Bijbel zegt: "De bezoldiging van de zonde is de dood" (Rom. 6:23), en "Vervloekt is een ieder die niet blijft in al wat geschreven is in het boek van de Wet om dat te doen" (Gal. 3:10). U zegt: "God is rechtvaardig en zal zijn zoals Zijn Woord zegt en aan geen jota of tittel van de Wet zal voorbijgegaan worden, maar het zal alles vervuld worden." Maar dat is het niet wat uw komen tot Christus belemmert. Het punt is dat u geen besef hebt dat Christus de Wet vervuld heeft, dat aan al de eisen van de Wet door Hem is voldaan, dat Hij onze schuld aan het recht van God volledig betaald heeft. Zij die wel tot Christus komen, hebben net zo'n onwrikbare overtuiging van het recht van God als u hebt. En dat laat zien hoe noodzakelijk het is tot Christus te komen. Die overtuiging ontmoedigt hen in het geheel niet, want zij zien dat ze aan Christus genoeg

hebben om hen van de vloek van de Wet te verlossen. "Christus heeft ons verlost van de vloek van de Wet, een vloek geworden zijnde voor ons" (Gal. 3:13).

Ook komt het niet door uw hoge dunk die u hebt van de heiligheid van God, dat u bang bent om tot Christus te komen. U zegt: "God is verheerlijkt in heiligheid" (Ex. 15:11); de serafs roepen, "Heilig, heilig, heilig is de HEERE der heirscharen" (Jes. 6:3); "God is te rein van ogen dan dat Hij het kwade zou aanschouwen" (Hab. 1:13). En u zegt, "God zal zo'n onheilig schepsel als ik ben niet verdragen. Hoe kan de heilige God behagen scheppen in zo'n verontreinigd schepsel? Ik ben vuil en walgelijk." Maar dit is niet de reden waarom u bang bent om tot Christus te komen, want het is op geen enkele manier in tegenspraak met de heiligheid van God om de zonden van mensen te vergeven. God mag de zonde haten en ze toch vergeven. Hij mag zonden haten en toch zondaren vergeven en er behagen in scheppen hen te redden. De vergeving van de zonden is een werken in het belang van heiligheid. "Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen. En onderwijst ons dat wij de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig, rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld" (Tit. 2:11-12). Als u een recht besef van de kracht van Christus' bloed had, zou de heiligheid van God voor u niet afschrikwekkend zijn.

2. Deze leer veroordeelt hen, die aan hun eigen werken grotere waarde hechten dan aan het bloed van Christus. Veel mensen maken hun eigen werken tot het fundament van hun hoop. "O God! ik dank U dat ik niet ben als andere mensen, rovers, onrechtvaardigen, overspelers of zelfs als deze tollenaar. Ik vast tweemaal per week, ik geef tienden van alles wat ik bezit" (Luk. 18:11-12). Deze mensen kunnen vertrouwen op hun eigen werken zonder Christus, maar ze kunnen niet vertrouwen op Christus zonder hun eigen werken. Hun grote zorg is hun eigen rechtvaardigheid tot stand te brengen (Rom. 10:3). Sommigen menen dat God vanwege hun werken niet vertoornd op hen is. Hoewel hun geweten niet gereinigd is, zijn ze toch gerust. Anderen spannen zich in om door werken rechtvaardiging te krijgen en zien het aanbod van de genade door Christus over het hoofd. Al dezen gaan op een verkeerde weg, want er is grote kracht in het bloed van Christus.

a. U hebt hiervoor geen goddelijke volmacht. Het is brutaal en aanmatigend om op God te vertrouwen zonder dat Zijn Woord u daartoe machtigt. Zij die deze weg gaan, gaan op het ingeven van hun verduisterde verstand. Omdat God het beveelt, mag u op Christus vertrouwen, "Dit is Zijn gebod, dat wij geloven in de Naam van Zijn Zoon Jezus Christus" (1 Joh. 3:23). U wordt door God Zelf genodigd: "Kom herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven" (Matth. 11:28). Maar waar vindt u een bevel of een uitnodiging om op uw eigen werken te vertrouwen, of een belofte op die voorwaarde? De Schrift zwijgt daarover! Er is niets van die aard! U moet ergens anders heen gaan om uw volmacht te vinden. Het Woord van God ondersteunt die hoop niet. Het is een gedurfde zaak om op God te vertrouwen zonder enige aanmoediging van Hem. U heeft niet anders dan stoutmoedige vermoedens en onbezonnen veronderstellingen om u daarin te staven. Zij die zo doen zetten hun zielen op het spel door een dwaze inbeelding.

b. God verklaart Zich tegen dat standpunt. Op God te vertrouwen zonder Zijn Woord is slecht, maar op Hem te vertrouwen tegen Zijn Woord in is nog slechter! God waarschuwt u daartegen. Het is een verwaandheid waar de Bijbel tegen getuigt. Vertrouwen op iets wat door God bestempeld wordt als een weg tot het verderf, is buitengewoon onvoorzichtig. De basis van hun geloof is ongeloof. Wordt ons niet gezegd dat werken de mens niet zullen redden? "Uit de werken der wet zal geen vlees gerechtvaardigd worden voor Hem" (Rom. 3:20). Staat er niet geschreven dat de rechtvaardigheid niet uit de wet is? (Gal. 2:21). Zijn er ook ernstige waarschuwingen om mensen te ontmoedigen om op Christus te vertrouwen? Mensen zijn bang om

op Christus te vertrouwen, hoewel God hen daar juist toe opwekt. Maar zij willen op hun eigen rechtvaardigheid vertrouwen, hoewel ze daartegen gewaarschuwd zijn. Zo drijven zij de spot met Gods waarschuwingen.

c. Uw beste werken zijn met zonden bevlekt. "Al onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijke kleed" (Jes. 64:6). Er gaat trots, traagheid en egoïsme mee gepaard. En kunt u zich voorstellen dat zaken die veroordeling verdienen, tevens vrijspraak verdienen? Worden strafbare feiten beloond? Kunnen zaken die de hel verdienen, de hemel verdienen? Volkomen gehoorzaamheid is de prijs van de hemel, maar met welke zekerheid kunt u vertrouwen op onvolmaakte gehoorzaamheid? Meent u te kunnen betalen voor de hemel met die werken waarmee u de hel koopt? Heeft God de prijs van de hemel veranderd? Zullen daden waarmee men de gerechtigheid van God pleegt te tartten, nu Zijn gerechtigheid bevredigen?

d. Uw werken voldoen niet aan de wet. De wet is een vaste regel. Zoals God ons door Zijn wet verplicht, zo verplicht Hij Zichzelf. Hij maakte een wet voor Zichzelf en zal er niet van afwijken. "Niet één jota noch één tittel van de wet zal voorbijgaan, totdat het alles geschied zal zijn" (Matth. 5:18). Door deze regel zullen uw werken u niet rechtvaardigen. De wet dreigt met de vloek voor de zonde, "vervloekt is een ieder, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek van de wet, om dat te doen" (Gal. 3:10). Er is geen bepaling in de wet dat u door uw werken genoegdoening kunt leveren. Uw werken hebben van nature geen voldoening in zich. Onvolmaakte werken betekenen niets en zijn geen hulp voor degenen die daarop vertrouwen. Zij die dat doen, hebben volgens het Evangelie geen recht op eeuwig leven omdat zij Christus verwerpen; zij kunnen geen eeuwig leven eisen volgens de wet, omdat zij de wet niet houden. "Al wat de wet zegt, dat spreekt zij tot degenen die onder de wet zijn; opdat alle mond gestopt worde en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij" (Rom. 3:19).

e. Uw goede werken zijn minder in aantal dan uw zonden. Veronderstel dat uw werken beter waren dan zij in werkelijkheid zijn. Veronderstel dat zij de natuur van voldoening in zich hadden. Bij zelfonderzoek zult u echter bemerken dat uw goede werken minder zijn dan uw zonden, uw goede gedachten minder zijn dan uw zondige gedachten. En dat uw zonden van nalatigheid het aantal van uw goede werken ver overtreffen. U moet met David zeggen, "Mijn ongerechtigheden zijn meer dan de haren van mijn hoofd" (Ps. 40:12). Verbeeldt u zich dat één goed werk aan honderd slechte werken voldoening zal geven? Als u tienduizend talenten schuldig bent aan het recht van God, dan moeten uw gebeden en goede werken wel ontzaglijk hoog gewaardeerd worden om daarmee kwijtschelding te bereiken. U bent in hoge mate schuldig. U hebt twintig of dertig jaar een opstandig leven geleid en iedere dag een overvloed aan zonde bedreven. God moet inderdaad een zeer hoge prijs voor uw verdiensten vaststellen anders kunnen zij geen kwijtschelding bewerkstelligen.

f. Stel dat uw goede werken huichelachtig zouden blijken, kunnen zij u dan rechtvaardigen? Als zij schijnheilig zijn, zult u uw verwachting zeker niet verkrijgen, want huichelarij is een grote zonde en verfoeilijk voor God. Welke verwachting u ook heeft, u zult bedrogen uitkomen. De verwachting van de huichelaar zal vergaan" (Job 8:13). "Want wat is de verwachting van de huichelaar, als hij gierig geweest zal zijn, wanneer God zijn ziel zal uittrekken?" (Job 27:8). En heeft u goede bewijzen dat u niet huichelachtig bent? Dit is zeker: als u op uw eigen werk vertrouwt en Christus veracht, bent u een huichelaar. Al zulke mensen zijn onder de macht van de hoogmoed, want vleselijk vertrouwen heerst in hen. Zulke mensen zijn huichelachtig, want zij kennen God en Christus niet. Indien zij Hem kenden, zouden zij het Evangelie aannemen. "Die Uw Naam kennen, zullen op U vertrouwen" (Ps. 9:10). Zulke mensen zijn huichelaars, want als zij op zichzelf vertrouwen, kennen zij de ellende van hun eigen hart niet. "Want zonder de wet, zo

leefde ik eertijds; maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weer levend geworden, doch ik ben gestorven" (Rom. 7:9).

3. *Onderzoek uzelf of u werkelijk deel hebt aan het bloed van Christus.* Er is kracht in het bloed van Christus om voor de schuld van de zonde te boeten. Als u deel hebt aan het bloed van Christus, kunt u er zeker van zijn dat uw zonden vergeven zijn. Het is een zaak van groot belang dat uw zonden vergeven zijn. "Welgelukzalig is hij, wiens overtreding vergeven, wiens zonde bedekt is" (Ps. 32:1). Welke beproeving u ook heeft, u mag uzelf gelukkig prijzen als uw zonden vergeven zijn. Maar u bent een ellendig mens als zij niet vergeven zijn. Uw zonden zullen u in de hel doen zinken. Onderzoek daarom of u werkelijk deel hebt aan het bloed van Christus. U bent onderwezen in de noodzakelijkheid en de kracht ervan. U hebt tijd genoeg gehad om het te verkrijgen. Anderen, even oud als u, hebben het verkregen. Onderzoek daarom hoe het met u is. Als u ontdekt dat u nog geen deel hebt aan Christus, laat dat u dan aansporen om deel aan Hem te krijgen.

1ste kenteken:

a. *Als u inderdaad overtuigd bent van de reinigende kracht van dit bloed, kunt u er deel aan hebben.* Zij die hiervan overtuigd zijn, hebben zaligmakend licht; zij zijn overgezet van de duisternis tot het licht, en verlost van het rijk der duisternis. Licht om de heerlijkheid van Christus te onderscheiden is de bijzondere vreugde van godvruchtige mensen. "Want God, Die gezegd heeft dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om de verlichting te geven van de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus" (2 Kor. 4:6). De geheimen van het Evangelie zijn voor andere mensen verborgen, maar geopenbaard aan de heiligen. Overtuiging van de verlossende kracht van het bloed van Christus is niet afkomstig van algemene verlichting maar van heiligmakend en reddend licht. Telkens wanneer mensen overtuigd zijn van de verlossende kracht van het bloed van Christus, zullen zij Hem ontvangen. Het is wegens gebrek aan overtuiging en begrip dat mensen Christus verwerpen. God wint de wil in door uw geest en uw verstand te overtuigen. Veel mensen kunnen er niet toe gebracht worden om tot Christus te komen. Zij zien niet in dat dat veilig is. Licht en leven gaan samen. "Dit is de wil van Hem, Die Mij gezonden heeft, dat een ieder die de Zoon aanschouwt, en in Hem gelooft, het eeuwige leven hebbe" (Joh. 6:40). "Een ieder dan, die het van de Vader gehoord en geleerd heeft, die komt tot Mij" (Joh. 6:45).

b. Bedenk dat het één ding is om overtuigd te zijn van de juistheid van een leer, en een ander ding om door deze leer aangeraakt te zijn. Algemene overtuigingen kunnen heel echt lijken. U kunt opgeschrikt worden door de verschrikkingen van de hel en ze stellig toch niet geloven. "De zondaren te Sion zijn verschrikt; beving heeft de huichelaren aangegrepen. Wie is er onder ons, die bij een verterend vuur wonen kan?" (Jes. 33:14). Dus u kunt geraakt zijn door het Evangelie, en toch niet echt overtuigd zijn. De ervaring leert dat men gewoon geraakt is door een bericht, waar men niet zeker van is. Het als aannemelijk opvatten van de reddende kracht van het bloed van Christus kan veel uitwerken in de genegenheden van mensen. Velen worden getroffen door het Evangelie, terwijl zij later weer afvallen. Geraakt zijn geeft geen garantie tegen afvalligheid. "Want indien zij, nadat zij door de kennis van de Heere en Zaligmaker Jezus Christus, de besmettingen van de wereld ontvloten zijn, en daarin opnieuw ingewikkeld zijnde, door die overwonnen worden, zo is hun het laatste erger geworden dan het eerste. Want het ware hen beter, dat zij de weg van de gerechtigheid niet gekend hadden, dan dat zij, nadat zij die gekend hebben, weer afkeren van het heilige gebod, dat hen gegeven was" (2 Petr. 2:20-21). Maar als mensen werkelijk overtuigd zijn, zullen zij nooit afvallig worden.

Het is één ding om overtuigd te worden, en een ander ding om tot zwijgen gebracht te worden. U kunt tot zwijgen gebacht zijn, maar niet overtuigd zijn. Saulus "overtuigde de Joden, die te Damaskus woonden, bewijzende, dat deze de Christus is" (Hand. 9:22). U kunt tot zwijgen gebracht zijn en toch de kern van het geloof niet zien, namelijk de zekerheid van het Woord van God, de rijkdom van Zijn genade, en de waardigheid van Christus.

c. Het is één ding om overtuigd te worden van de kracht van het bloed van Christus als een leerstuk in de Bijbel. Maar het is iets anders om overtuigd te worden dat de Heilige Schrift waar is. Velen zijn ervan overtuigd dat, als de Bijbel waar is, het zondigen heel verkeerd is. Velen zijn overtuigd dat, als de Heilige Schrift waar is, er redding is door het bloed van Christus. Maar toch geloven zij niet in de kracht van het bloed van Christus. Zij kunnen de mening van de Heilige Schrift volkomen begrijpen, maar weten niet wat de goddelijke autoriteit van het Woord van God is. Hoewel zij beleden Mozes te geloven, geloofden veel Joden niet in Hem. "Indien gij Mozes geloofdet", zei Christus, "zo zou gij Mij geloven" (Joh. 5:46).

d. Het is één ding om overtuigd te worden van de kracht van het bloed van Christus, en een ander ding om overtuigd te zijn dat er geen andere weg tot verlossing is. Het kan voor u duidelijk zijn dat de weg van de Islam niet de juiste weg is. U kunt ervan overtuigd zijn dat die weg goddeloosheid aanmoedigt en er niet in voorziet aan het recht te voldoen. Zo kunt u er ook heel zeker van zijn, dat de weg van de Rooms-Katholiek verkeerd is, vanwege hun afgoderij en hun bijgeloof. Omdat hun godsdienst tegen het onderscheidingsvermogen en het verstand in gaat, en omdat zij niet de juiste weg van de rechtvaardiging leren. Hij kan eveneens overtuigd zijn dat de weg van de Quakers verkeerd is; dat zij de godheid van Christus niet erkennen en geen redelijke verklaring van de rechtvaardiging geven. Toch kunt u nog in duisternis verkeren over de verlossende kracht van het bloed van Christus. U geeft wellicht de voorkeur aan onze godsdienst boven andere, beschouwt die als waarschijnlijk wáár, en vertrouwt er toch niet op.

2^e kenteken:

Als u leeft op kosten van het offer van Christus, hebt u deel aan Zijn bloed. Christus zegt ons dat Zijn vlees inderdaad spijs is (Joh. 6:55). Als u gelooft in het bloed van Christus, is dat de fontein van uw hoop. Zij die deel hebben aan het bloed van Christus, maken dat bloed tot hun pleitgrond. Dat is hun verkwikking: "wij roemen in Christus Jezus en betrouwen niet in het vlees" (Filip. 3:3). Als het geweten hen aanklaagt, stellen zij dit tegenover die beschuldigingen, "Wie is het, die verdoemt? Het is Christus, Die gestorven is" (Rom. 8:34).

Als zij denken aan het recht en de naijver van God, herinneren zij zich de waardigheid van de persoon van Christus. Hij Die het uitgedrukte beeld van de Vader is, heeft onze zonden gezuiverd met Zijn eigen bloed (Hebr. 1:3). Zij troosten zich er mee, dat de Rechtvaardige stierf voor de onrechtvaardigen (1 Petr. 3:18). Zij herinneren zich dat God beloofde dat de mens in Christus gezegend zal worden (Ps. 72:17). Wanneer zij nadenken over het tergende karakter van de zonde, herinneren zij zich dat Christus een offer heeft geofferd dat voor God acceptabel is (Ef. 5:2). Zij zitten met groot genoegen onder Zijn schaduw (Hoogl. 2:3). Zij aanschouwen het Lam van God, Dat de zonden van de wereld wegneemt (Joh. 1:29).

Zij ontvangen eveneens kracht van Christus om een heilig leven te leiden. Het in aanmerking nemen van het bloed van Christus heeft een heiligende uitwerking op hen. Zij kunnen niet gemakkelijk zondigen, omdat Christus vergiffenis heeft teweeggebracht. Maar zij zijn daardoor sterker geworden tegen verleidingen. "Ik leef door het geloof van de Zoon van God, Die mij liefgehad heeft en Zichzelf voor mij heeft overgegeven" (Gal. 2:20). De dood van Christus is voor hen het middel om hun zonden te kruisigen. "Want de liefde van Christus dringt ons; als die dit oordelen, dat, indien Eén voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn. En Hij is voor allen

gestorven, opdat degenen die leven niet meer zichzelf zouden leven, maar Dien, Die voor hen gestorven en weer opgewekt is" (2 Kor. 5:14-15). Het overdenken van het sterven van Christus is krachtig genoeg om hen een heilig leven te laten leiden.

4. *Over de aansporing om op het bloed van Christus te vertrouwen.* U wilt vergeving, want u bent verloren als u geen vergeving geschonken wordt. U durft niet op uzelf te vertrouwen, en het is goed dat u dat niet durft. Maar u mag vertrouwen op het bloed van Christus. Het is wijs om voorzichtig te zijn en te kijken waar u nu werkelijk op vertrouwt. Het zou vreselijk zijn om uw ziel te verdueren, maar u loopt geen gevaar als u op Christus vertrouwt. God heeft nooit een andere weg aan zondaren voorgesteld. Dit is een weg die in overeenstemming is met het recht van God. Dit is een weg die bedacht is door Gods wijsheid. Dit is een rechtmatige manier om tot God en Christus te naderen, er is niets aanmatigends in het aanvaarden van het Offer van God. Het was veilig voor de Israëlieten om de posten van de deur te besprenkelen met het bloed van het Pascha toen de verderfengel door het land van Egypte zou gaan. Voor hen die gebeten waren door de vurige slangen, was het een veilige handelwijze om op de koperen slang te zien. Zo is het veilig voor u om de raad van God ter harte te nemen, en te vertrouwen op het bloed van Christus voor het wegnemen van al uw zonden.

Nu zal ik enige tegenwerpingen die bij u kunnen opkomen, beantwoorden:

1. *Het is erg onzeker of ik ben uitverkoren. En zo niet, dan zal ik nooit behouden worden (Rom. 11:7). De uitverkorenen hebben het verkregen, en de anderen zijn verblind.*

ANTWOORD. De onzekerheid of u uitverkoren bent, is geen ontmoediging. Massa's mensen zijn tot Christus gekomen en door Hem gered. Vóórdat zij tot Christus kwamen, was geen van hen er zeker van dat hij uitverkoren was. Want er is geen andere manier om de uitverkiezing te kennen dan door uw roeping en verkiezing vast te maken (2 Petr. 1:10). En hoewel uw uitverkiezing niet zeker is, is de uitkomst van uw geloof toch niet onzeker. U gebruikt middelen tot behoud van uw leven, al is het onzeker in hoeverre God verordend heeft dat u nog langer leven zult. Bovendien is er een absoluut verband tussen geloof en redding. Indien u in Christus gelooft, zal dat een onfeilbaar teken van uw uitverkiezing zijn. "Wetende, geliefde broeders, uw verkiezing van God. Want ons Evangelie is onder u niet alleen in woorden geweest, maar ook in kracht, en in de Heilige Geest, en in vele verzekerdheid" (1 Thes. 1:4-5). Geloof is een onfeilbare voorloper van redding. De woorden van het Evangelie luiden niet: "Als u gelooft zult u gered worden mits u uitverkoren bent", maar: "Die in de Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven" (Joh. 3:36).

2. *Er zijn maar weinigen die de weldaad van het bloed van Christus hebben. Velen van hen die belijden te geloven, bereiken het eeuwige leven niet. "Velen zijn geroepen maar weinigen uitverkoren" (Matth. 20:16).*

ANTWOORD. De reden waarom zovelen de redding niet bereiken is dat zij niet tot Christus komen; zij weigeren en dus zullen zij omkomen. Allen die in Christus geloven, worden gered. "Zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven" (Joh. 1:12). Als u in Hem gelooft, zal de redding voor u geen vreemde zaak zijn, ofschoon duizenden aan uw zijde vallen en tienduizend aan uw rechterhand. En als er maar weinigen gered zouden worden, waarom zou u niet net als anderen deze wonderlijke zegen verkrijgen? De verkiezing was voor Paulus en Petrus geen ontmoediging, en het behoorde ook voor u geen ontmoediging te zijn. Het is aan u net zo goed als aan anderen toegestaan om naar redding te staan en u zult niet afgewezen worden als u tot Christus komt.

3. Ik gevoel de inwendige roeping van het Evangelie niet. Allen die die roeping wel hebben, zijn gerechtvaardigd (Rom. 8:30). Maar ik heb alleen de uitwendige roeping, en wie niet meer dan dat heeft, gaat verloren.

ANTWOORD. De uitwendige roeping is onze aansporing om te geloven. Het Evangelie is het Woord van God, en het aanbod van God maakt het tot onze plicht en zekerheid in de weg van geloven. De uitwendige roeping is Gods bevel en Gods belofte, en wij zullen geoordeeld worden op grond van wat geschreven staat. "God zal oordelen de verborgene dingen der mensen door Jezus Christus, naar mijn Evangelie" (Rom. 2:16). De inwendige roeping is geen aparte roeping maar slechts het openen van de ogen om te zien dat de uitwendige roeping waar is. U mag niet zo'n openbaring verwachten als de profeten gehad hebben. Als u de stem van God in Zijn Woord gelooft, is dat genoeg.

4. Het bloed van Christus kan het hart van God niet bewegen om medelijden met mij te hebben. Het schijnt dat God medelijden met mij zou hebben als ik een verbroken hart had. Maar hoe kan het lijden van Christus God bewegen medelijden met mij te hebben?

ANTWOORD. U hebt helemaal niets nodig om God te bewegen tot medelijden met u. Het medelijden van God komt alleen maar op vanuit Zijn eigen boezem. "Ik zal hen vrijwillig liefhebben" (Hos. 14:4). Alles wat verlangd wordt, is dat voor u beantwoord wordt aan de wet, om aan het recht te voldoen en de prijs van uw verlossing te betalen. En het bloed van Christus heeft dit op doeltreffende wijze gedaan. Het was alleen maar de wet die onze redding in de weg stond, en het bloed van Christus beantwoordt aan al de eisen van die wet. Wij zijn verlost door het dierbaar bloed van Jezus Christus (1 Petr. 1:18-19). Zijn lijden was even diep, als gerechtigheid eist tot onze verlossing.

5. God schijnt te toornig op mij te zijn om mij aan te nemen. Hij kan niet anders dan toornig op mij zijn, omdat ik Hem al mijn dagen getergd heb. Uit het feit dat Hij mijn gebeden niet beantwoordt, blijkt dat Hij vertoornd is.

ANTWOORD. God is altijd toornig op mensen, totdat Hij ze genade schenkt. Tot op het moment waarop zij vergeving ontvangen, is er geen einde aan Zijn toorn. Maar Hij is nooit zo toornig op wie dan ook, dat Hij niet bereid is hem te vergeven als hij tot Christus komt. "Van Hem geven al de profeten getuigenis, dat door Zijn Naam een ieder die in Hem gelooft vergeving van zonden zal ontvangen" (Hand. 10:43). De toorn van God is geen hartstocht. Zijn toorn is de toorn van een rechter. Hij is toornig omdat mensen schuldig staan aan het schenden van Zijn wet, maar wanneer zij tot Christus komen zijn ze niet langer schuldig door de wet, want zij zijn vrijgesproken en dus houdt Gods toorn op. God is nooit zo toornig dat Hij onbetrouwbaar is; hoewel Hij toornig is, zal Hij Zijn Woord nooit vergeten.

6. Ik ben niet godvruchtig, maar verkeer onder de macht van de zonde. Daarom schijnt het mij aanmatigend om mijzelf aan Christus toe te vertrouwen, want zonder heiligmaking zal niemand de Heere zien (Hebr. 12:14).

ANTWOORD. God verwacht niet dat mensen eerst heilig moeten zijn en pas dan aangemoedigd moeten worden om tot Christus te komen. Zij die geen heiligheid hebben, worden uitgenodigd; zij die ellendig en blind en naakt zijn (Openb. 3:17-18); zij die dorst hebben, die behoefte hebben aan genade (Openb. 22:17). U hoeft niet eerst heilig te zijn. Die komen hebben een geest van liefde en berouw. Van God wordt gezegd dat Hij goddelozen rechtvaardigt, dat wil zeggen: zij die goddeloos waren tot de tijd van hun rechtvaardigmaking.

Amen.